

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

NÁVRH PLAKÁTU

BcA. Martina Bořecká

Plzeň 2014

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu

Studijní program design

Studijní obor Ilustrace a grafický design, specializace
Grafický design

Diplomová práce

NÁVRH PLAKÁTU

BcA. Martina Bořecká

Vedoucí práce: prof. Ing. arch. Zdeněk Ziegler

Katedra designu

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2014

Děkuji vedoucímu diplomové práce panu prof. Ing. arch. Zdeňku Zieglerovi za metodické vedení a připomínky v průběhu tvorby této diplomové práce.

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedení pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2014

.....

OBSAH

1	MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU	
	SPECIALIZACE	1
2	TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	3
3	CÍL PRÁCE	5
4	PROCES PŘÍPRAVY	7
	4.1 Inspirace	7
5	PROCES TVORBY	9
	5.1 Použití typografie	10
6	TECHNOLOGIE	11
	6.1 Zkušební tisky a použití podélného formátu	11
7	POPIS DÍLA	13
	7.1 Hřebík	13
	7.2 Střep	14
	7.3 Kladivo	14
	7.4 Švihadlo	15
	7.5 Uši	16
	7.6 Baseball	16
	7.7 Schody	17
	7.8 Páteř	17
	7.9 Umyvadlo	18
	7.10 Motorka	18
	7.11 Knížka – Bolest	19
8	PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	20
9	SILNÉ STRÁNKY	21
10	SLABÉ STRÁNKY	22
11	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	23
	A) Knižní a periodická literatura	23

	B) Internetové zdroje.....	23
12	RESUMÉ.....	24
13	SEZNAM PŘÍLOH.....	26

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Umění se věnuji od dětství. Již na základní škole jsem navštěvovala různé výtvarné kroužky, zejména keramiku. Kvalitnější práce lze počítat zhruba od osmé třídy, tedy od mých 13 let. V průběhu let jsem začala objevovat různé materiály, druhy a styly tvorby a hlavně kresby a malby. Abych se zdokonalila a zejména získala profesionální posouzení mých děl, navštěvovala jsem pražský výtvarný ateliér malířky paní Hofmanové. Díky její přípravě jsem zdárně absolvovala přijímací zkoušky na Střední uměleckou školu grafickou v Jihlavě. Během čtyřletého studia zakončeného maturitou jsem mohla zkoumat a rozvíjet dále svůj talent. Prošla jsem si od klasického tisku, linorytu, leptu, sochařství, kresby, malby, písma až ke grafickému designu, kterému se věnuji až do současné doby a do budoucna v něm hodlám dále pokračovat. Naučila jsem se pracovat i bez počítače. Tvořila jsem plakáty a písmo v ruce, což mi dalo hodně zkušeností. Později jsem se začala učit grafické programy, které mi tak umožnily lépe zpracovávat mé kreativní nápady v počítači a dosáhnout tak kvalitnější a čistější práce. Během roční pauzy, kdy jsem v rámci konzultací navštěvovala ateliér grafického designu na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně, jsem se výrazně zdokonalila v rychlosti a kvalitě zpracovaných návrhů, což směřovalo k výrazné efektivnosti práce. Díky mé výtvarné přípravě jsem se dostala na nynější Fakultu umění a designu Ladislava Sutnara v Plzni. Zde jsem se naučila mnoha novým věcem díky výborným profesorům, které jsem zde potkala. Bylo mi ctí s nimi spolupracovat. To vše mě ovlivnilo natolik, že moje práce jen kvete a stále se zdokonalují a vytříbují svůj specifický styl. V posledních letech jsem pracovala v komerční sféře,

kde jsem se zdokonalila v komunikaci se zákazníky. Byla jsem zaměstnána jako hlavní grafik v plzeňské firmě Horsefeathers, která se zabývá streetovým oblečením nejen pro skateboardisty a snowboardisty. Toto téma je mi blízké. Svou bakalářskou práci jsem tvořila právě na téma těchto sportů. Díky práci pro firmu jsem získala mnoho praxe nejen v práci s lidmi, ale hlavně jsem se zdokonalila v grafických programech, v předtiskové přípravě, naučila jsem se pracovat v týmu, rychle a kvalitně. Po mé půlroční studijní stáži v Portugalsku a ukončení vysoké školy budu v této práci pokračovat. Dala mi neskutečnou možnost setkat se s mnoha lidmi, což vedlo i k tomu, že mám spousty zakázek i mimo školu.

Nevěnuji se pouze grafickému designu, ale i ilustraci, kde využívám svůj osobitý styl a fantazii. Dále se věnuji fotografii, kterou stále zdokonaluji a snažím se, aby i ona mne do budoucna živila. Mohu říci, že vše, co se týká umění, mě naplňuje a vím, že jsem si zvolila správně. Těším se na budoucí práci i překážky, které budu muset překonávat. Mám vysoké cíle a doufám, že se mi je podaří naplnit.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Tvorbu plakátu považuji za své nejoblíbenější téma, kde se člověk může uvolnit, vytvořit něco co číší ze samotného autora a popustit uzdu své fantazii. Jak jsem uvedla ve své seminární práci, považuji plakát za královskou disciplínu grafického designu. Budu-li chtít sdělit konkrétní zprávu cílovému publiku, zaměřím se na vizuální projev – komunikaci a prezentaci. Kombinací symbolů a znaků, vybraného typu písma, obrázků a slova mohu prezentovat své myšlenky. Vše skloubím dohromady, použiji různé prvky a těmito prostředky vyjádřím svůj originální názor a myšlenky svému okolí – je to složitý proces, zrod něčeho nového.

Dlouho jsem se nemohla rozhodnout pro určité téma. Vycházela jsem z toho, že bych měla ztvárnit něco, co je mi blízké, abych dokázala vložit do plakátu své osobní pocity. Zpočátku jsem přemýšlela o vytvoření plakátů na téma poruchy přijímání potravy, protože jsem s tímto problémem dlouho sama bojovala. Podvědomě jsem však cítila, že nějak nejsem schopna se do toho plně ponořit a vytvořit použitelný plakát. Proto jsem požádala o radu pana profesora Zieglera.

Nakonec jsme ujednotili téma Můj život v plakátech. Začala jsem tedy přemýšlet o tom, jak bych ztvárnila svůj život. Pojmout ho jako životopis? To mi přišlo fádní a příliš prvoplánové. Stále jsem uvažovala, jak jinak zachytit svůj život v plakátech, co ukázat lidem. Chtěla jsem jim představit něco jiného, nejen že jsem vystudovala školu a udělala projekt. Chtěla jsem se výrazně odlišit a přitom nesklouznout do pouhého ztvárnění obrazového životopisu. Byla to pro mě výzva. Po několika rozhovorech a poznávání nových lidí

v cizí zemi na stáži v Portugalsku jsem při běžném posezení s přáteli zjistila, že se divím, že ještě žiji. A najednou bylo jasno! Obsah plakátů byl vybrán. Protože jsem měla od dětství smůlu a nespočet úrazů, rozhodla jsem se svůj život zobrazit v chronologickém seskupení svých zranění, která se mi udála a dále dějí.

Je to tedy takový můj životopis pojatý trochu jinak. Paradoxně jsem nyní za mé úrazy ráda, protože ne každý se může pochlubit tolika nehodami, a to nejsou zobrazeny všechny. Z toho by se dala později udělat i kniha. Podotýkám, že nejsem žádný vrcholový sportovec, u kterého se dají úrazy logicky předpokládat.

Volbu tématu беру zároveň jako svůj osobní rituál, který by mi mohl pomoci zastavit tyto události. Je to zároveň i ukázka pro ostatní, jak to vypadá, když je člověk nemotorný. Divák se může vcítit do daných problémů. Při tvorbě mých plakátů se vždy mezi přáteli rozpoutala debata o různých zraněních a událostech, které se komu kdy staly. Líbí se mi, že v tom nejsem sama a téma zaujalo a vedlo k diskuzím.

Je zajímavé, že na komerčních plakátech jsem se setkala s tématy smrti, nemoci, charity, tělesného postižení atd., ale neviděla jsem ztvárnění úrazů. Zranění se však nevyhýbají nikomu.

3 CÍL PRÁCE

V dnešní době jsme obklopeni plakáty ze všech stran. Je to velice silný výrazový komunikační prostředek. I když v tak velkém množství, jako je v dnešní době, se možná jeho význam pomalu vytrácí.

Ale i tak pro mne plakát znamená mnoho. Velice ráda ho tvořím. Stále se snažím zaujmout diváka, uvést ho do situace, šokovat, vyloudit úsměv nebo naopak ho dovést k zamyšlení. To vše se v plakátu může objevit a vyzařovat z něj.

Mým cílem bylo proto předvést, že plakát nemusí být plný barev, fotek a textu. Chtěla jsem ukázat zjednodušený černobílý tvar, nad kterým se člověk pozastaví a začne přemýšlet, o co vlastně jde, a nakonec i vyvolá zamyšlení a diskuzi na dané téma, které zobrazují. Mými plakáty chci oslovit většinu lidí, kteří si prošli něčím podobným nebo možná i někdy projdou. Je to určeno pro širokou veřejnost. Neexistuje snad nikdo, kdo by za svůj život neměl nějaký úraz. Téma mých plakátů se proto dotýká každého a každý se v nich může najít. Chci divákovi ukázat, co je možné a co se kolem nás děje. Mým cílem je zaujmout na první pohled diváka a podnítit ho, aby na sebe dával větší pozor, protože život a zdraví je velice křehké. Každý si může nalézt to své.

Plakáty jsou důmyslné svou jednoduchostí a expresivním pojetím výstižné. Jejich prostřednictvím sděluji vše, co jsem chtěla. Bolest, situaci a typ zranění. Jsou srozumitelné. Zapracovala jsem rovněž detaily, které jsou zhotoveny tak, aby se v nich člověk neztratil. Svě vybrané téma jsem se snažila vytvořit tím

nejjednodušším způsobem, čitelným pro všechny skupiny diváků. Plakáty jsou zhotoveny za použití mého dosavadního stylu, který se snažím dál rozvíjet a uvést do dokonalosti. Chtěla bych se svou tvorbou přiblížit umělcům jako je například Shigeo Fukuda, Walkuski, Noma Bar či Lex Drewinski.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Vše začalo diskuzemi na téma jizvy, zranění a různé nehody, kterými si moji přátelé prošli. Když jsem začala vzpomínat já, tak mě velmi překvapilo, co vše už mám za sebou. Nejsem profesionální sportovec, u kterého se dají úrazy předpokládat a považovat za běžnou věc. Jsem normální slečna, která má jen smůlu. Začala jsem postupně vzpomínat a zapisovat si větší úrazy, které se mi v průběhu mého dosavadního života přihodily. Postupně jsem si dělala náčrtky nápadů, z kterých jsem později vycházela při vytváření návrhů v Ilustrátoru do dané podoby. Vše je zaměřeno na mé nepříjemnosti způsobené nemotorností a časté návštěvy nemocnic.

Náčrty jsem nejprve vytvářela tužkou do svého skicáku a snažila jsem se propojovat různými způsoby druh zranění a činnost, při které se úraz stal. Měla jsem vymyšleno mnoho variant, ale vždy jsem se snažila vybrat tu nejlepší a přetvořit jí pomocí vektorů do plakátové podoby velikosti B1 tak, aby stále vše bylo čitelné a rozpoznatelné. Toho jsem dosáhla pomocí několika detailů, které celý plakát podtrhly a dodaly na intenzitě.

4.1 Inspirace

Mám mnoho oblíbených autorů, a proto jsem začala jejich práce zkoumat detailněji a zachycovat různé impulsy, které z jejich děl vyzařují. Hledala jsem však někoho, kdo pracuje v podobném stylu jako já, abych měla s kým porovnat své dílo. Nakonec jsem vybrala např. díla Shigea Fukudy, kterého jsem znala už dříve

a jehož práce mne fascinovala. Byl to japonský designér pocházející z Tokia. Jeho díla jsou velice dobře rozpoznatelná. Pracuje se stylizovanými tvary a iluzí v jednoduchých formách. Většinou v černobílých variantách s použitím jemných linií, občas obohacených o barevné pozadí. Jeho tvorba je zaměřena spíše na sociální tematiku. Například jedno z jeho nejznámějších děl Victory 1945. Pracoval nejen s plakátem, ale tvořil i sochařská díla, která vrhají realistické stíny.

Dalším umělcem, který má podobné výrazové ztvárnění je Lex Drewinski. Jedná se o polského ilustrátora a grafického designéra. Ve svých dílech, na rozdíl od Fukudy, pracuje pouze s plochou a nevyužívá téměř žádné detaily a linie. Vše hravě propojuje a zabývá se ve velkém množství sociální tematikou.

Umělec, který pracuje hravě s propojením různých věcí a s iluzí, je izraelský ilustrátor a grafický designér Noma Bar, působící v Londýně. Pracuje velmi osobitým způsobem propojování, kdy člověka až oklame, ale zároveň ohromí, jelikož jeho práce je geniálně řešena.

5 PROCES TVORBY

Zpočátku jsem začala přemýšlet, jakým způsobem ztvárnit celkový vzhled plakátů. Uvažovala jsem nad užitím stylů, způsobů ztvárnění a nad tím, co chci, aby bylo vidět, čeho si má divák všimnout. Začala jsem skicami, kterých jsem udělala velké množství. Díky tomu jsem měla velký výběr nápadů a mohla vybrat tu správnou cestu. Měla jsem možnost volit z většího množství tak, aby bylo zachyceno vše, co jsem chtěla vyjádřit s důrazem na srozumitelnost a čitelnost. Při výběru jsem zvažovala nejvýhodnější variantu.

Při samotném zpracování jsem začala pomocí vektorových programů převádět návrhy do počítače. Bylo třeba provést řadu úprav, protože v počítači to už nevypadalo tak dobře jako skica. Zvažovala jsem linie, tvary, úhly zobrazení a natočení. Vyřadila jsem i spousty detailů, které rozměňovaly, zahlcovaly a rozbíjely celkový obraz. Odváděly pozornost od vyjádření stěžejního tématu. Vyřazovala jsem ty, které se k celkovému vizuálu nehodily. Podle mne si lidský mozek i jen podle obrysů dokáže vydedukovat, o co jde. Více prvků by zbytečně mátl diváka, proto jsem vynechala použití i různých přechodů a efektů, které by se mi ani do mé práce nehodily.

Při zpracování série plakátů jsem se rozhodla, že je sjednotím stejným stylem zobrazení, stylizací, liniemi a zejména černobílou variantou tak, aby dílo bylo sjednocené a komplexní. Jelikož všechny plakáty jsou o jedné osobě, jsou tedy spojeny stejným stylem. Obecenstvo pak může jednoduše poznat a zařadit mé dílo,

protože je rozpoznatelné. Může fungovat i samostatně přesto, že je součástí jedné série.

5.1 POUŽITÍ TYPOGRAFIE

Další věcí, která se nabízela, bylo využití typografie. Plakáty v dnešní době nepotkáte bez textu. Chtěla jsem proto vytvořit plakát, který by fungoval i bez typografie a byl tak vytvořen prostor pouze pro samotný objekt. Zpočátku jsem tedy uvažovala, že text vůbec nepoužiji, protože plakát funguje i beze slov, ale nakonec jsem zvolila doplňující informaci – datum, kdy k úrazu došlo. Na první pohled totiž není jasné, co pouhým číselným znázorněním myslím. Jde pouze o čísla dělená lomítkem, což může vypadat i jako číselný kód.

Typografie je použita v minimálním rozsahu, takže nijak násilně nevniká do plakátu. Jde o samostatný objekt, který má vlastní prostor. Diváka text nijak neruší.

Jako písmo jsem použila font Bebas. Hodí se celkově k celému vizuálu. Je to štíhlé bezpatkové písmo, které svou tloušťkou nijak netáhne zrak diváka, ale zároveň je stále dobře viditelné. Stejně jsem použila i v brožurce a doplnila ho jiným typem písma.

6 TECHNOLOGIE

Z původních skic, zpracovaných v ruce, jsem přešla na elektronickou variantu a pomocí tabletu a elektronické tužky jsem vytvořila postupně všechny plakáty. Elektronické zpracování, oproti ruční práci, má tu výhodu, že můžeme stále dokola upravovat, opravovat, udělat krok zpět, pracovat rychleji, efektivněji, v menších finančních nákladech, než jsou jiné technologie. Díky všemožným funkcím Ilustrátoru jsem vše upravovala do správných tvarů a linií. Mohla jsem si jednodušeji pohrávat i se zkouškami co se týká barevnosti, kterou jsem ve finále nakonec nezvolila. Zjistila jsem, že některé tvary nebo detaily nejsou správně volené a mohla jsem rychleji zpracovat jinou variantu. Šlo lépe upravovat linie a zkoušet mnoho dalších tvarů a úhlů zobrazení. Díky všem zkouškám jsem tak dospěla k názoru, že zachovám plakáty v jednoduché a výrazné černobílé variantě a nebudu tak zbytečně plakát přehlcovat barvami.

6.1 ZKUŠEBNÍ TISKY A POUŽITÍ PODÉLNÉHO FORMÁTU

Pro zjištění případných nedostatků jsem si udělala několik zkušebních tisků, na kterých jsem nacházela chyby, které jsem pak zpětně opravovala v počítači. Opět jsem si udělala zkušební tisk k ujištění, zda je vše viditelné a čitelné. Stejný postup byl s typografií, která je pouze doplňující a informativní a nemá žádný důležitější význam. Díky tisku jsem zvolila správnou velikost a typ písma, který se nejvíce hodil k stylizovaným návrhům a je stále dobře čitelný. V tisku je vše více viditelnější než na obrazovce počítače.

U plakátů menších měřítek se většinou používá svislý formát. Ale pro tři návrhy plakátů jsem byla nucena použít formát podélný, protože na výšku by byl objekt příliš malý. Podélný formát působí v těchto případech lépe vizuálně.

Tisky podélného formátu jsou využívány zejména u billboardů.

7 POPIS DÍLA

Celé dílo je pojato jako ucelená série plakátů o mém zranění, které je spojeno nejenom tématikou, ale i stylem zobrazení a zpracování.

Je to série plakátů o deseti kusech, které však mohou působit i jako samostatné objekty. Každý plakát dostal svůj vlastní prostor. Všechny plakáty jsou řazeny chronologicky tak, jak se úrazy udály.

7.1 HŘEBÍK

(viz Příloha 3)

Jako malá jsem šlápla na prkno, z kterého trčel hřebík. Projel mi chodidlem a vyjel nártem. Proto jsem se tento úraz rozhodla zpracovat tak, jak se udál. Na plakátu je zobrazena noha, skrz kterou prochází stavební hřebík, hřeb nebo můžeme i zdobněle říci hřebíček. Ale jelikož tento hřebík je stavební a měřil něco okolo 100 mm, nazývejme ho raději hřeb. Je lehce stylizovaný, ale jinak je na něm téměř vše zobrazeno tak, jak ve skutečnosti opravdu vypadá, tj. se všemi odlesky ocelové hladké plochy a zářezy na hlavičce. Noha je stylizovaná jednoduše, jelikož už samotný hřebík je hodně detailní. Zpracování nohy jsem zvolila tak, aby se oba objekty nerušily, proto je stylizovanější a s kratšími prsty, jelikož jsem byla v té době malá holka a nohy jsem ještě neměla jako dospělý člověk. Zejména u tohoto plakátu divák na první pohled pozná typ úrazu.

7.2 STŘEP

(viz Příloha 4)

Ruka je zobrazená v lehké bolestivé křeči, doplněna o několik detailů, zachycujících typické vrásky na ruce, nehty a paže přecházející v rozbitou láhev, která je nebezpečná svými ostrými střepy. Z ní vytéká tekutina neznámého původu. U mne tedy krev, ale někdo si to může vyložit i jako alkohol.

Celý tento plakát zobrazuje událost, kdy mi jako dítěti při hře rukou projel střep. Delší dobu mi tekla krev, než jsem zjistila, co se vlastně stalo. Bohužel se mi to stalo vícekrát v menší míře. Zdůraznila jsem proto fakt, že se úraz opakuje. Oddělila jsem celou ruku a podtrhla tak četnost a nebezpečí, které se skrývá nejen ve skleněných střepech, ale i alkoholu samotném.

7.3 KLADIVO

(viz Příloha 5)

Zámečnické kladivo, které je na jednom konci ploché a na druhém zkosené z obou stran a zakončeno tupou ploškou, jsem využívala jako malá ke svým kutilským činnostem. Kladivo je nedílnou součástí domácnosti natož dílny. Tenkrát jsem ho použila k rozpůlení dřeva pomocí nástroje zvaný dláto. Bohužel při přenesení kinetické energie do nástroje jsem tam zapoměla prst. Konkrétně palec, který utrpěl a podlehl zranění.

Proto je na koci kladiva místo sešikmené plochy zobrazen můj palec. Spojení nástroje a lidského údu může značit nešikovnost

nebo um. Zpracování je provedeno v prostoru a lehkém náklonu kvůli naznačení pohybu a dynamiky. Palec je zobrazen se záhyby typickými pro prsty a nehet, na kterých je odlesk tak, jako na samotném kladivu, které je vyrobeno z oceli či železa. Samotné topůrko jsem doplnila o několik čar, které znázorňují, že je vyrobeno ze dřeva. Vše je děláno a inspirováno na základě skutečnosti a pravých předmětů.

7.4 ŠVIHADLO

(viz Příloha 6)

Švihadlo jsem, jako snad každý v dětství, používala k pohybové aktivitě a dětským hrátkám. Nikdy mne však nenapadlo, že sportovní nástroj, skládající se z lana a dvou dřevěných držadel, může být nebezpečný.

Při skákání se švihadlo zamotalo do mých nemotorných nohou a já spadla bradou přímo na dlaždice. V důsledku toho jsem měla natrženou bradu s podezřením na zlomeninu spodní čelisti s pěkným zbarvením do modro-fialova.

V plakátu jsem tedy propojila švihadlo se spodní čelistí. U švihadla jsem se snažila udržet reálný vzhled i s přesnými detaily, jako je lano a zářezy na dřevěných madlech. Naopak u čelisti jsem mnoho detailů musela vynechat a udělat ji odlehčeněji, tedy mimo zubů - ty jsou zobrazeny i s odlesky. Jednoznačně lze rozpoznat typ úrazu. V tomto celém plakátě jsem použila větší množství detailů pro lepší vykreslení.

7.5 UŠI

(viz Příloha 7)

Při tomto plakátu jsem použila návrh na podélný formát, aby byly zobrazeny obě uši, ztvárnění nebylo příliš malé a mělo dostatek prostoru v okrajích. Úraz se přihodil v době, kdy jsem měla čerstvý nástřel náušnic. V průběhu hojení v důsledku facky od spolužáka došlo k natržení obou uší.

Celý tento plakát je plný detailů. Linie jsou různě silné, naznačují tak stíny, záhyby a podtrhují celkový dojem a vzhled plakátu. Zpoza uší vytéká tekutina bez jakýchkoliv detailů či odlesků. Ta naznačuje, že uši jsou natržené zezadu. Ruce uprostřed plakátu znázorňují nejen, že jsou na tom obě uši stejně, ale také to, že k úrazu došlo díky rukám kamaráda, od kterého jsem to nečekala.

7.6 BASEBALL

(viz Příloha 8)

Kdysi jsem hrávala rekreačně baseball. Jde o kolektivní hru, kdy jsou proti sobě dva týmy a každý hráč se snaží pro svůj tým získat co nejvíce bodů. A to tak, že hráč odpálí míček a snaží se co nejrychleji dostat na domácí metu. Musí si však dávat pozor, aby nebyl vyautován soupeřem. Tento sport jsem hrála až do mého vážného zranění. Zlomenou kost mi museli sešroubovat a sešít přetrhané vazy. Jizvu jsem si následně nechala překrýt tetováním.

Proto je tento plakát zpracován tak, že je noha úplně přepůlená, roztříštěná, aby dala důraz na vážnost zranění.

V okamžiku zlomení se ozvala rána jako z pistole, proto je míček zobrazen jako kulka, která celou nohu rozbíjí a rozděluje. Nohu můžeme vnímat i jako baseballovou pálku. Míček je zpracován s detaily švů tak, jak šití opravdu vypadá. Na noze jsou zobrazeny pouze prsty a kotník pro lepší zorientování a pochopení samotného objektu. Bez těchto detailů by bylo pro nepoučeného diváka těžké rozeznat, o co přesně jde.

7.7 SCHODY

(viz Příloha 9)

Obličej, nahrazený schody, znázorňuje úraz, který se mi stal před dvěma lety. Šla jsem s rukama v kapsách, škobrtla a obličejem se svezla po schodech. Tvář tedy není na plakátu vidět a je nahrazena schody, které mi ji v daný moment poničily. Vše je jednoduché, zbaveno téměř veškerých detailů mimo ucha, nenáročné na přemýšlení, lehce čitelné pro diváka.

7.8 PÁTEŘ

(viz Příloha 10)

Při výše uvedeném úrazu obličeje došlo k podvrtnutí krční páteře. Tento plakát je vytvořen v podlouhlém formátu. Páteř je detailně zobrazena, zakroucení však není reálné. Zpracování je záměrně uděláno tak, aby bylo divákovi jasné, že s páteří není něco v pořádku, ale přesto není zlomená. Obsah navazuje na předchozí plakát. Hlava má propojení s páteří, aby bylo vidět, že šlo o úraz

krční páteře. Čáry znázorňují typické záhyby a výrůstky a díky tomu působí detailně.

7.9 UMYVADLO

(viz Příloha 11)

Umyvadlo je součástí každé koupelny a koupelna, jak je známo, je spolu s kuchyní považována za jednu z nejnebezpečnějších místností v domácnosti, kde může lehce dojít k úrazu. Zejména pohyb ve vaně nebo na mokré podlaze jako se to stalo i mě. Při mém uklouznutí jsem jaksí padla hlavou v plné své váze na umyvadlo tak, že se naštíplo. Moje pevná čelní kost to na rozdíl od keramického umyvadla vydržela, ale i tak jsem utrpěla úraz a odnesla si velikou bouli, která mi téměř po roce od nehody ještě stále úplně nezmizela.

Obličej i umyvadlo je stylizované, není zde použito příliš tenkých čar. Na tomto plakátu, stejně jako na plakátu se schody, je použito více bílých ploch. Jedná se o čisté provedení, kde je vidět vše a je hned naprosto jasné o jaké zranění jde a s čím se má hlava střetla. Náušnice v nose identifikuje mou osobu.

7.10 Motorka

(viz Příloha 12)

Tento úraz je nejčerstvější z léta loňského roku. Při jízdě na motorce mi v zatáčce na šterku podjela kola a já skončila na zemi

potlučená a odřená. Nejvíce to odnesla kolena, na nichž mám ošklivé jizvy.

Pro tento plakát jsem tedy použila své odřené nohy, ve kterých jsou znázorněny díry, ze kterých teče krev, protože rány byly opravdu hluboké. Nohy jsou zobrazeny jako vidlice předního kola motorky. Je to má vášeň, cítím se být součástí stroje, s kterým jsem srostlá. Diváky by měl přitáhnout detail krvácejících kolen, mezi kterými je kolo s naprosto čistou pneumatikou, která je záměrně bez detailů, aby nestrhovala pozornost diváka na něco, co není tolik důležité, avšak je nedílnou součástí ztvárnění úrazu. Jinak by divák nevěděl, na čem se mi tato nehoda stala.

7.11 KNÍŽKA – BOLEST

(viz Příloha 13)

Jako druhou část diplomové práce jsem udělala doplňující knížku, lépe řečeno brožurku, kde jsou v krátkém popisu zaznamenány pocity, stavy a situace, ve kterých se má zranění udála. Je to brožurka čtvercového formátu 15 x 15 cm. Je vyplněna výřezy či celými již zhotovenými plakáty tak, aby si čtenář mohl jednoduše text zařadit k určitým plakátům. Popisy k dílům jsou autorské s tím, že stručně vyjadřují moje prožitky a pocity v danou chvíli.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

V dnešní době je všude kolem nás tolik plakátů a reklamy, že už nevíme kam s očima. Vše je plné, přeplácané různými nic neříkajícími obrázky často nevalné úrovně. Nahé ženy, zubní pasta, krásně nablýskaná auta atd. Autoři plakátů si nedávají moc práce s vlastní tvorbou, v rámci komerce hodně pracují s fotografií. Úplně se zapomíná na krásu ruční práce nebo aspoň jednoduché vektorové prvky, které diváka v dnešní přehlčené době plné fotografií naopak zaujmou.

Řídila jsem se heslem, že v jednoduchosti je krása. Sama totiž z praxe vím, jak to chodí při zakázkách, kdy vše je založeno na hezké líbivé fotografii a spousty textu. Proto jsem ráda, že mohu využít šanci a udělat plakáty podle vlastní fantazie.

Jednoduché stylizované věci v dnešní době plakátu už tolik nevidíme, proto jsem využila jednoduchý vektor, aby na první pohled strhl diváka na svoji stranu a upoutal jeho pozornost.

Jelikož plakáty jsou dělané ve vektorovém programu a jsou plošné, není na této technice nic nového. Naopak jsem se ráda vrátila k starému známému stylu, ve kterém můžeme zobrazit některé věci tisíckrát lépe. Kvalitní zpracování plakátů vede k jejich nadčasovosti. Snažila jsem se proto přistupovat ke zpracování zodpovědně za využití možností, které nabízí grafický design. Můj přínos je tedy v oživení klasického grafického zpracování, jednoduchosti, které není nikdy dost.

9 SILNÉ STRÁNKY

Mé plakáty splňují cíl, který jsem si stanovila. Je to má osobní zpověď, něco, co se mne přímo týká. Vše je v nich řečeno, nejsou nijak přeplněny, naopak se z jednoduchých obrazců stávají až piktogramy, které každému napoví. Deset plakátů na úrazy a zranění zaujmou diváka svou strohostí, surrealismem a až drsným vzhledem. Jsou sjednoceny v černobílé barevnosti, tudíž utváří plakátovou sérii na dané téma.

Silnou stránkou jsou právě výrazové prostředky a zejména mnou vybrané téma, které se týká každého z nás. Všichni se v něm můžeme najít. Myslím, že mnou zpracované výtvarné ztvárnění je ojedinělé a důrazné svým varovným obsahem.

10 SLABÉ STRÁNKY

Jsem schopna stále hledat, co by se dalo vylepšit, či změnit. Díky tomu se má práce vyvíjí a stále zdokonaluje.

Je možné, že mi bude vyčteno, jako slabá stránka provedení, že jsem nepoužila více barev. Já si však stojím za svým názorem, že věci by měly nejvíce působit a zaujmout v černo-bílé, protože barvou se dá ledacos zakrýt. Mým cílem je divákovi ukázat vše v surové podobě přibližující se piktogramu. Záměrně ho chci až šokovat, ale nepomáhat mu prvoplánově barevnými plochami. Plakát silně vypovídá sám o sobě a černá mu v tom jen přidává na razantnosti.

Diplomová práce byla pro mne šancí ukázat, co ve mně je, co jsem se naučila před tím, než se vrhnu do komerčního světa. Zpracování diplomové práce pro mě bylo přínosem. Tvorba plakátů a komplexní příprava mě velmi bavila. Případné kritické názory budu chápat jako ponaučení do budoucna.

Myslím si, že má práce je odvedena kvalitně a za tím si stojím.

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

a) Knižní a periodická literatura

1. FIŠER, M., SMO CZYNSKY, A., CIESZKO, I.: *Polská serigrafie ze sbírky Cen-tra sítotisku AVU v Lodži*. Klatovy: Dragon Press, 2008, ISBN 978-80-87013-09-0.
2. JANÁKOVÁ, I. (ed.): *Ladislav Sutnar - Design in Action - Praha New York*. Praha: Argo, 2003, ISBN 80-7203-515-0.
3. KOČIČKA, P., BLAŽEK, F. *Praktická typografie*. Brno: Computer Press, a.s., 2007. ISBN 80-7226-385-4.

b) Internetové zdroje

1. DESIGNCOLLECTOR.: Noma Bar. (2014-04-10). Dostupné z: <http://designcollector.net/noma-bar-negative-space-illustration/>
2. DESIGNISHISTORY.: Shigeo Fukuda. (2014-04-10). Dostupné z: <http://www.designishistory.com/1960/shigeo-fukuda/>
3. NICOSIA.MFA.GOV.: Lex Drewinski. (2014-04-10). Dostupné z: http://nicosia.mfa.gov.pl/en/news/lex_drewinski__poster_exhibition_and_meeting_with_the_artist_

12. RESUMÉ

Now I would like to reveal why I chose the theme of my project, and write something about the work itself.

At first I was thinking about problems with eating disorder. It was close to me since I went through such experience. But it was too hard to make something useful out of this theme therefore I decided to find something else. At first I called my work “My life in posters”. I thought that I would make something resembling graphical curriculum vitae, but that seemed underdeveloped, therefore I aimed for something more unique.

When talking to my friends, I realized none of them had as many injuries as I had. Driven by desire to share my talent for accidental damaging my body, I decided to portray all the various ways I managed to injure myself. In the series of black & white posters I focused not only on the injuries themselves but on the circumstances under which I suffered these injuries as well. Aiming for minimalistic designs I decided to use vector graphics. I believe the posters are lightweight, authentic and easy to understand even for viewers who don't know me personally.

The posters are black & white, because this color scheme resembles pictograms. Our world is overflowing with color and information. I chose minimalistic approach, which is sorely needed nowadays. Everywhere around us posters are filled with photos and bad typography, which in my opinion doesn't uplift visual culture. It is too easy to work with nice photos. I prefer working with vector graphics.

I enjoyed working on my last work at the university, because after my graduation I will work in a company, where, unlike at the university, I won't have unlimited freedom in creation. Because of the freedom I was given here, I tried a lot of different approaches in design. I learned a lot thanks to it. I am very grateful for being given such opportunity and also for the constructive feedback from my professors.

13. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Náčrtky

Příloha 2

Přehled návrhů na jednotlivé téma

Příloha 3

Hřebík

Příloha 4

Střep

Příloha 5

Kladivo

Příloha 6

Švihadlo

Příloha 7

Uši

Příloha 8

Baseball

Příloha 9

Schody

Příloha 10

Páteř

Příloha 11

Umyvadlo

Příloha 12

Motorka

Příloha 13

Knížka – BOLEST

Příloha 1

Náčrty

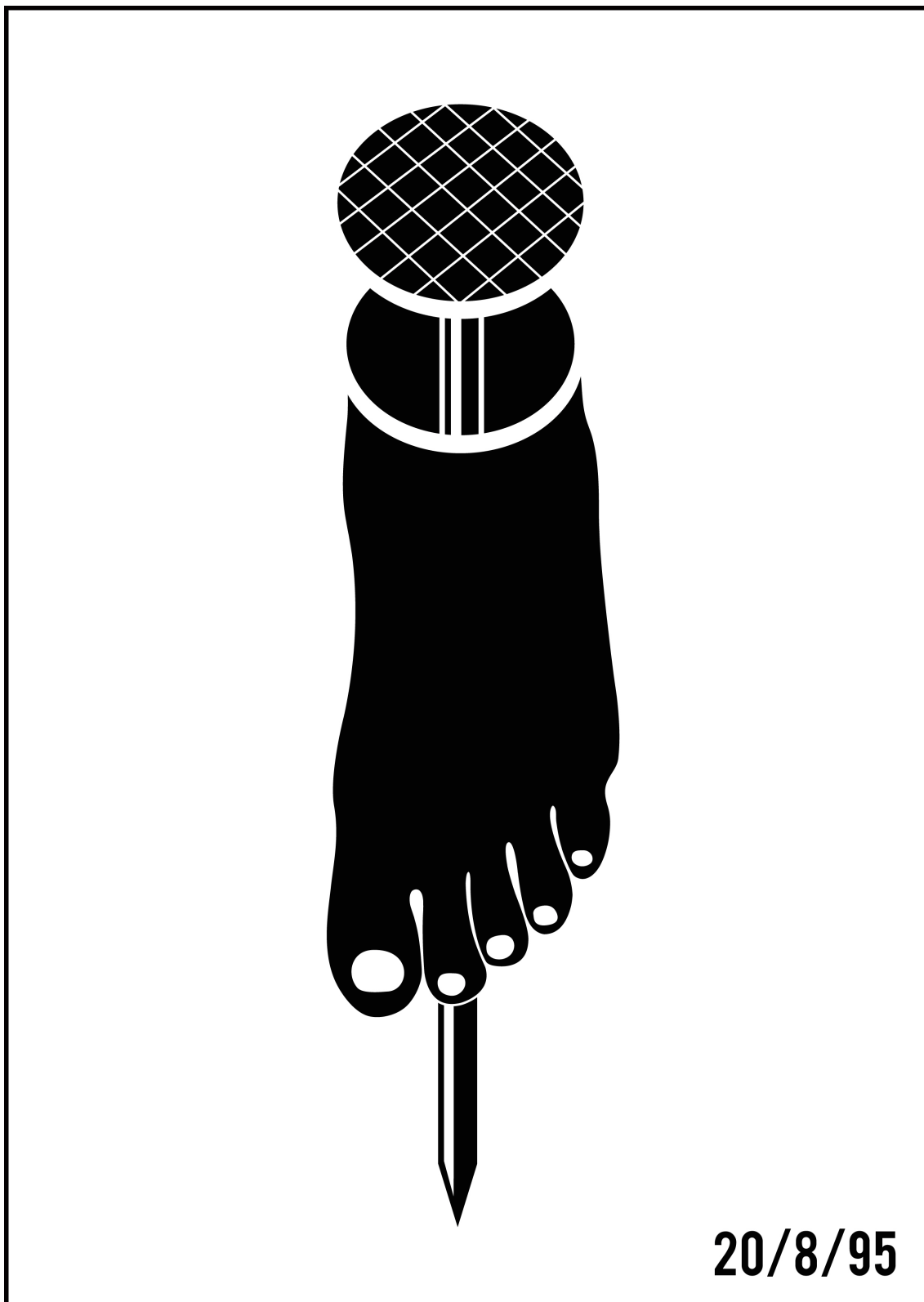

fotografie vlastní

Příloha 2
Přehled návrhů na jednotlivé téma

Příloha 3
Hřebík

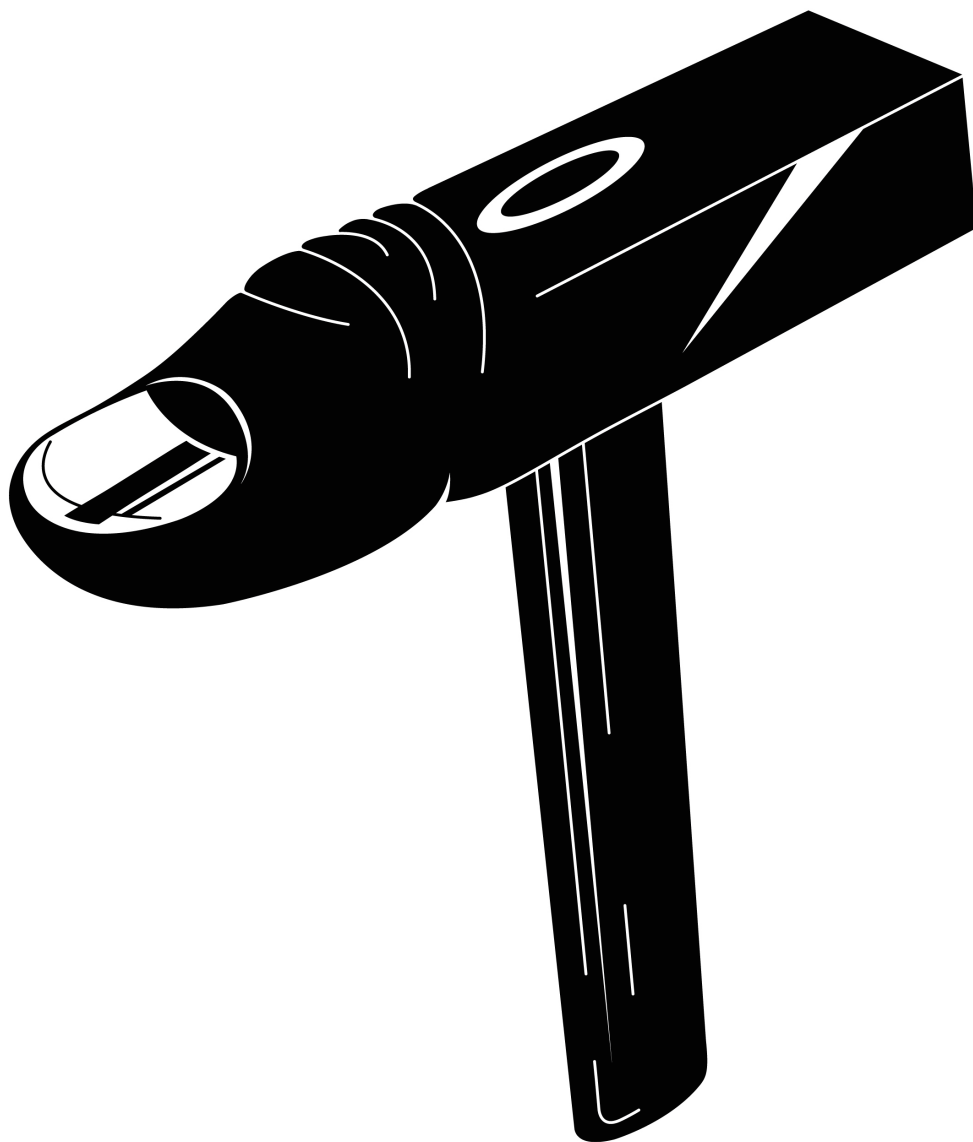

8/12/96

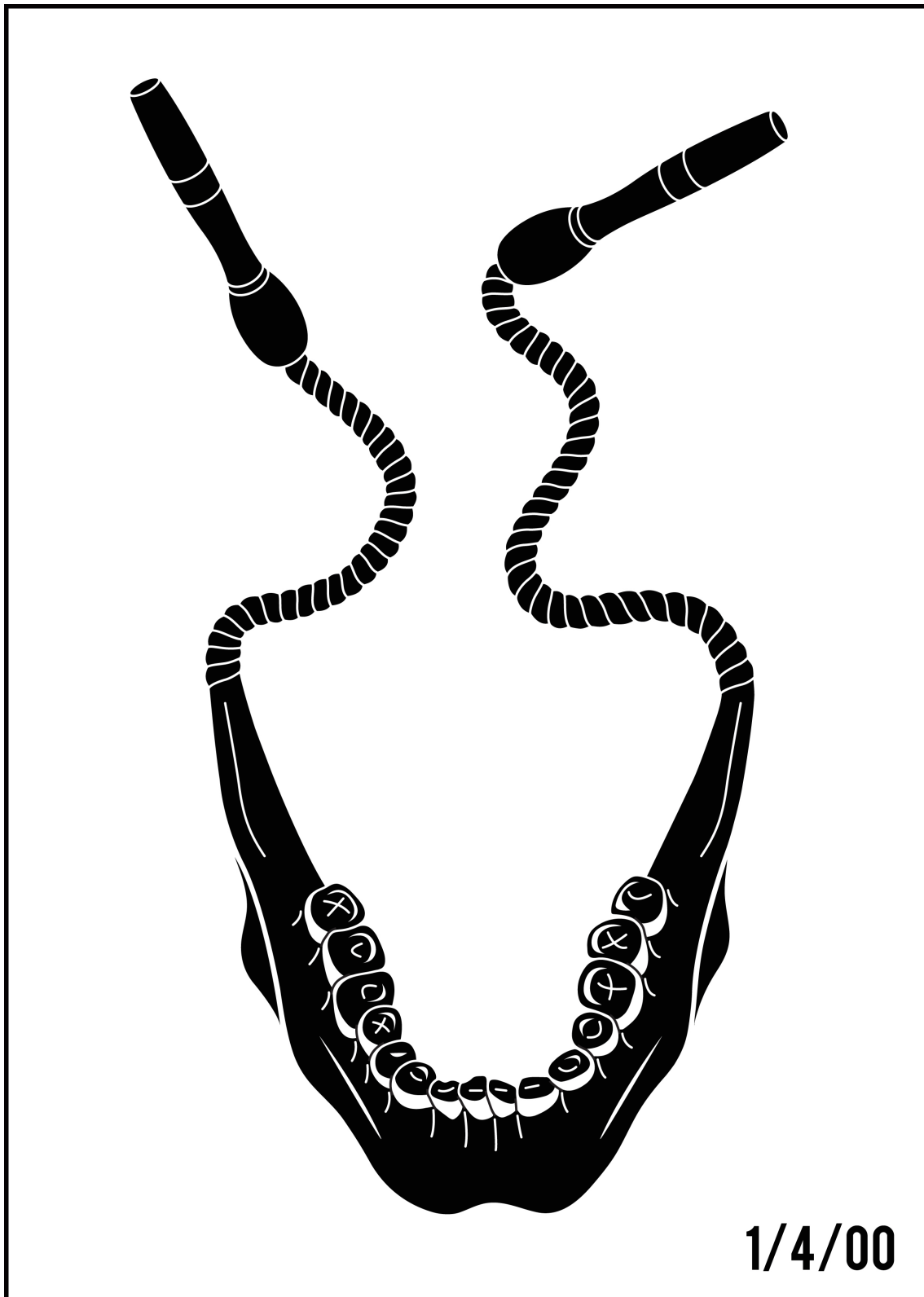
Příloha 5
Kladivo

23/7/99

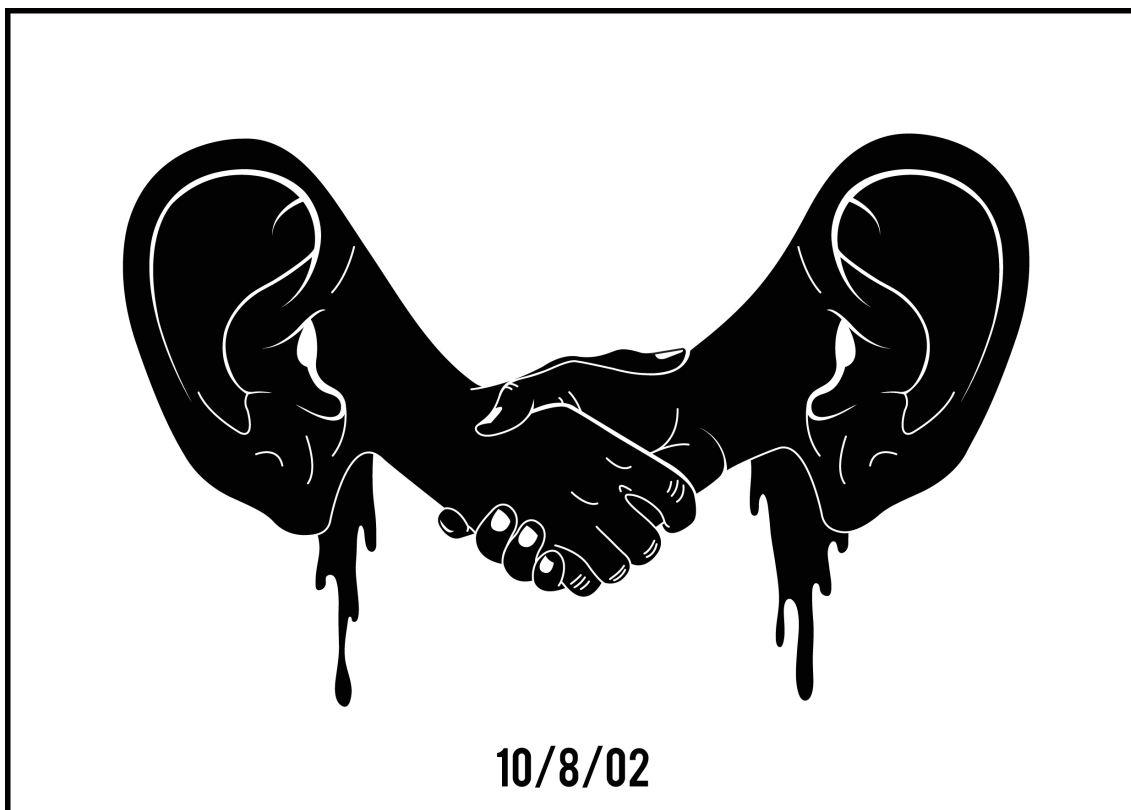
JPG vlastní

Příloha 6
Švihadlo

1/4/00

Příloha 7
Uši

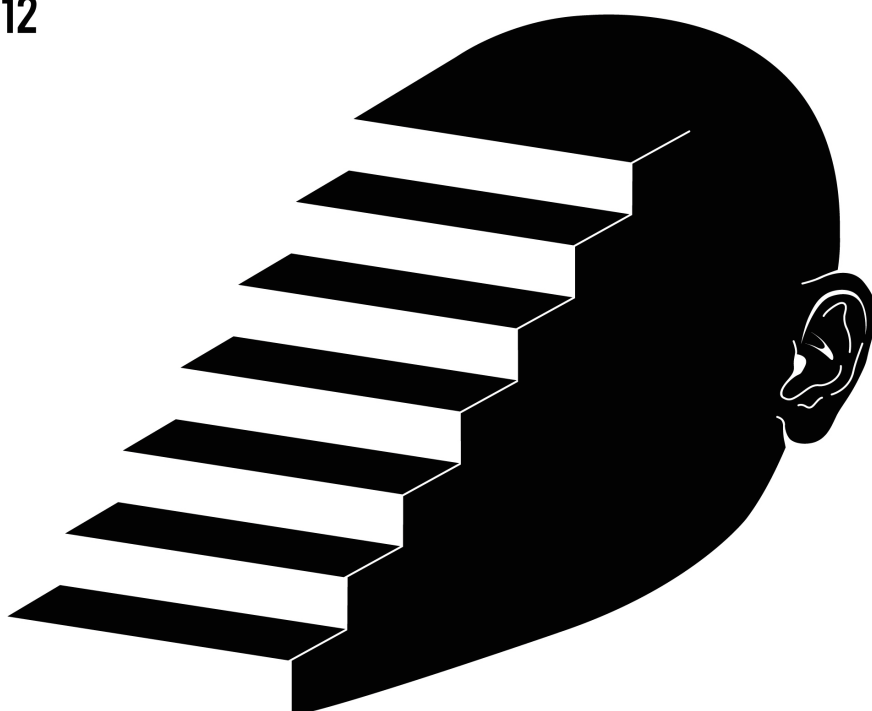

16/6/09

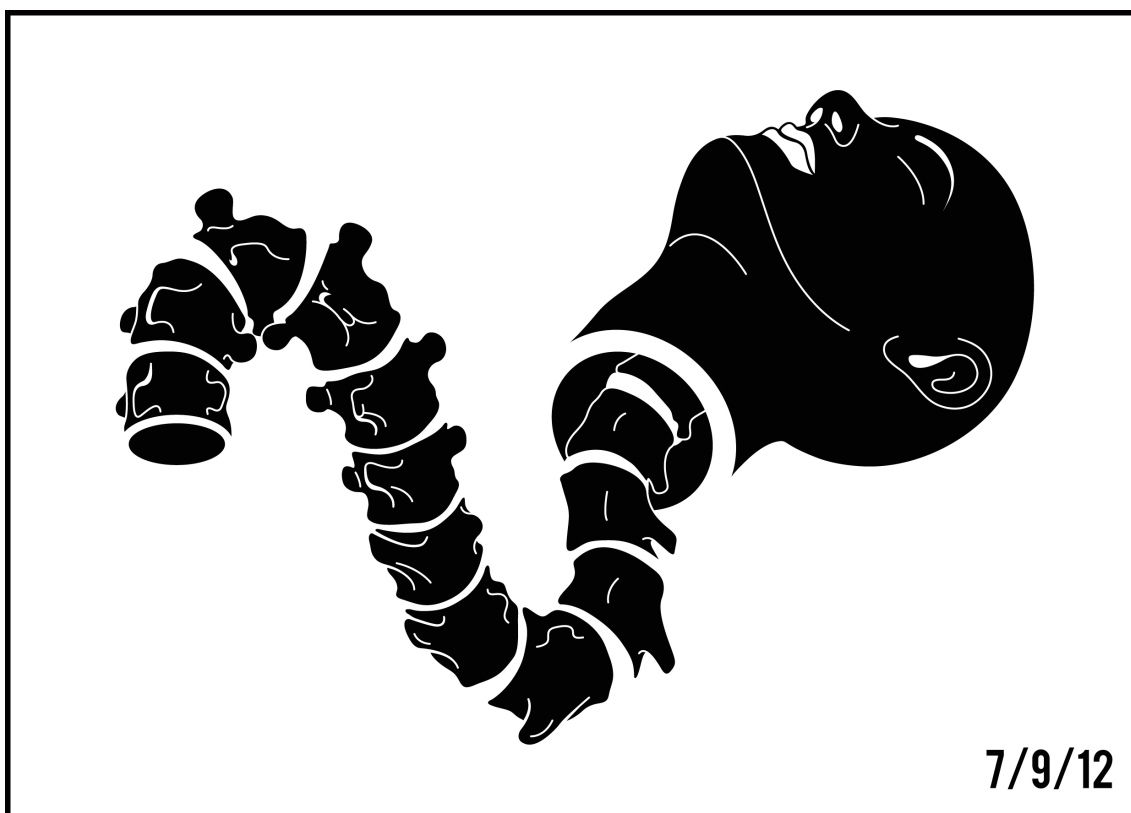
Příloha 9
Schody

7/9/12

JPG vlastní

Příloha 10
Páteř

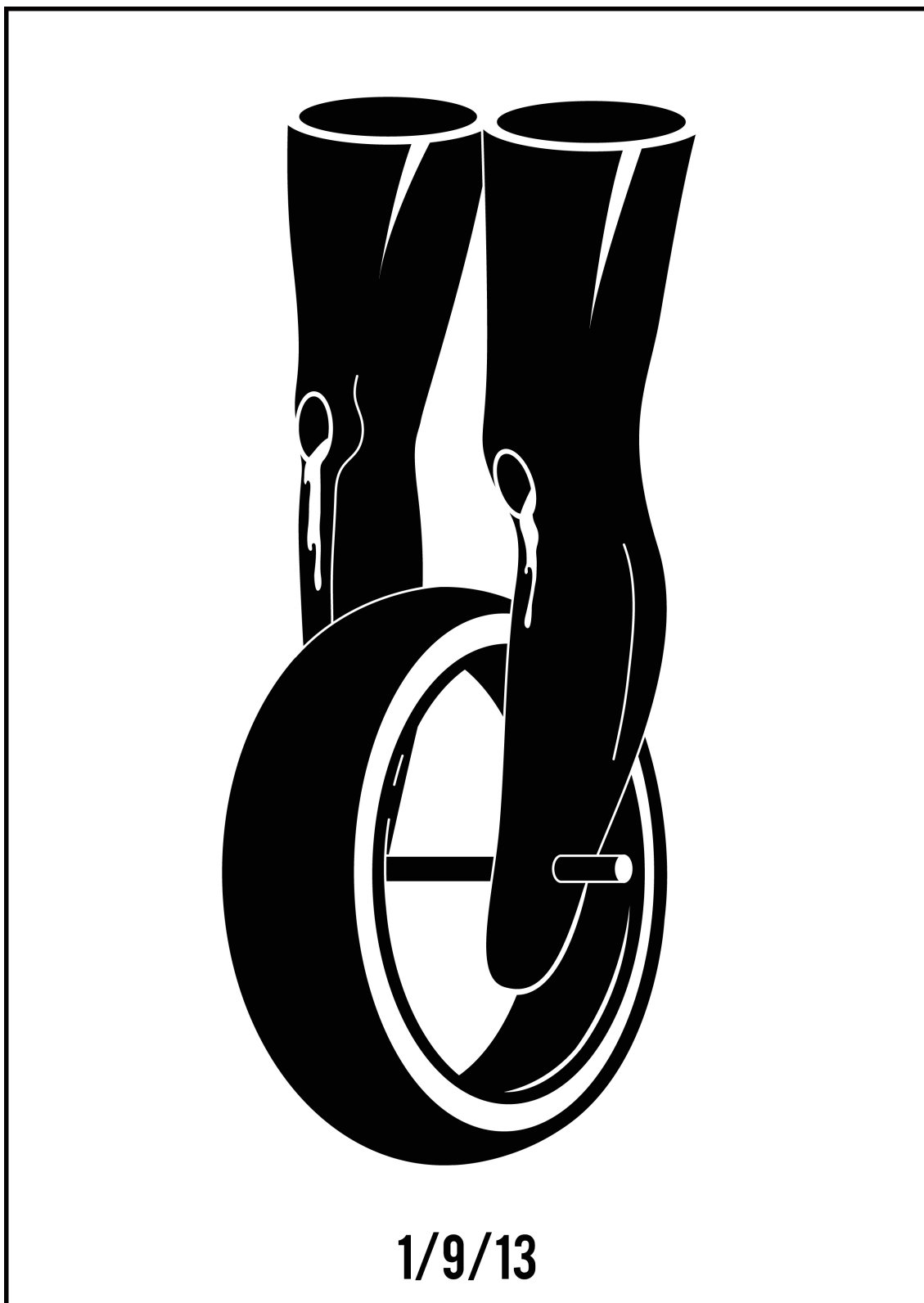

7/9/12

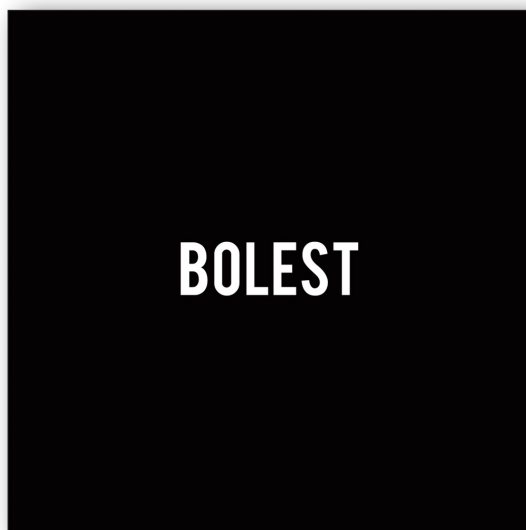
Příloha 11
Umyvadlo

Příloha 12
Motorka

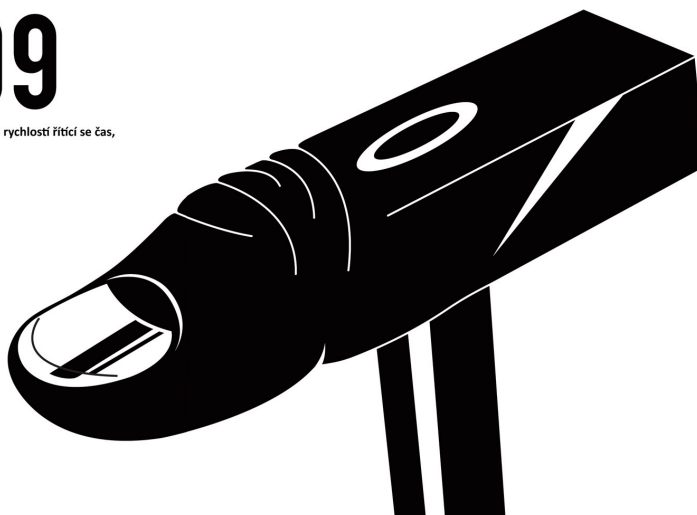

Příloha 13
Knížka - BOLEST

23/7/99

Náhle se ve světle slunce zablížila kovová tvář. Neúprosnou rychlostí řítící se čas, jenž nelze vrátit zpět je prolit horkou mladou krví.

8/12/96

Proud teplé krve tekoucí po nahém lidském těle. Proud, ze kterého se stává řeka až zurčící vodopády, třísnící tichou bělavou krajinu, plnou lásky a štěstí.

